

Arrest

nr. 230 495 van 18 december 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. DOTREPPE
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X en X, op 24 september 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 september 2018 tot weigering van binnenkomst met terughouding van terugleiding tot aan de grens (bijlage 25quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 september 2018 met nr. 209 818, waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. DOTREPPE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing werd getroffen ten aanzien van de verzoekende partij en haar twee minderjarige kinderen.

Zij strekt ertoe vast te stellen dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag, die aan Spanje toekomt met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 12 (2) van Verordening (EG) 604/2013 van de Raad van juni 2013.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing vastgesteld:

“Overwegende dat betrokkene op 18.08.2018 op de luchthaven van Zaventem de toegang tot het grondgebied werd geweigerd aangezien betrokkene niet voldeed aan de binnenkomstvoorwaarden zoals bepaald in artikel 3, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, nl.

- Betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument/van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°);

- Betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°);

Overwegende dat betrokkene op 18.08.2018 een weigeringsbeslissing (bijlage 11) heeft gekregen;

Overwegende dat betrokkene het grondgebied heeft willen betreden zonder in het bezit te zijn van de vereiste documenten overeenkomstig artikel 2 van de Vreemdelingenwet;”.

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting werd gewezen op de update van het dossier die door de verwerende partij werd overgemaakt op 20 november 2019. Het blijkt meer bepaald dat het dossier van de verzoekende partij op 3 oktober 2018 werd overgedragen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat op 18 oktober 2019 de verzoekende partij werd toegelaten tot het grondgebied en dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 17 september 2019 een beslissing trof tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De Belgische autoriteiten hebben dus zelf het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij behandeld, waardoor de Spaanse autoriteiten niet langer verantwoordelijk kunnen worden geacht voor dit verzoek. Er kan dan ook niet langer sprake zijn van een terughrijving of terugleiding tot aan de Spaanse grens op grond van artikel 71/3, §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waarnaar de bestreden beslissing verwijst.

Verder verwijst de bestreden beslissing naar een bijlage 11 (beslissing tot terughrijving) die de verzoekende partij op 18 augustus 2018 heeft gekregen en herinnert ze aan de motieven ervan. Voorts blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partij op 18 oktober 2018 aan de Federale Politie de opdracht gaf om op de originele bijlage 25 melding te maken van de toepassing van artikel 74/5, §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dit als volgt:

“In toepassing van artikel 74/5, §5, van de wet van 15 december 1980 wordt vermeld dat deze maatregel van terughrijving van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid. Aldus dient de betrokkene het grondgebied te verlaten, uiterlijk op 30.10.2018 om middernacht.”

De verwerende partij gaf de opdracht aan de Federale Politie om voormelde vermelding te dateren en te betekenen aan verzoeker en een binnenkomststempel aan te brengen op de bijlage 25.

Op de terechtzitting werd na het overlopen van de update van het administratief dossier gevraagd of de verzoekende partij nog een belang heeft bij het beroep. De verzoekende partij stelde louter in het belang te willen volharden.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet

zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Opheffing van de schorsing

Daar het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen, wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing die werd bevolen bij arrest van 21 september 2018 met nr. 209 818 opgeheven, dit met toepassing van artikel 39/82, § 8 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De schorsing die werd bevolen bij arrest van 21 september 2018 met nr. 209 818 wordt opgeheven.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA